

הפר השחור של נאררוויי

אגדה סקוטית

לפני הרבה זמן חיה בנאררוויי אישה עם שלוש בנות. יום אחד אמרה הבת הבכורה לאמא: "אמא, אפי לי כיכר לחם והכיני לי מנת בשר כי אני הולכת לחפש את מזלי."

אמא שלה עשתה כך והבת הלכה למגדת העתידות ושאלה מה עליה לעשות, וזו אמרה לה להביט דרך הדלת האחורית של הבית. היא עשתה כך ביום ראשון ולא ראתה כלום וגם למחרת לא ראתה כלום, אבל ביום השלישי ראתה מרכבה רתומה לשישייה שנוסעת בדרך. היא רצה למגדת העתידות וסיפרה לה. "אכן" אמרה הזקנה "זה בשבילך." ואז הבת עצרה את המרכבה ועלתה עליה.

כעבור זמן הבת השניה אמרה לאמא: "אמא, אפי לי כיכר לחם והכיני לי מנת בשר כי אני הולכת לחפש את מזלי."

אמא עשתה כך והבת הלכה למגדת העתידות כפי שעשתה קודם אחותה. מגדת העתידות אמרה לה להביט דרך הדלת האחורית. היא הביטה יום,

ויומיים ולא ראתה כלום, אבל ביום השלישי ראתה מרכבה רתומה לרביעייה נוסעת בדרך.

"זה בשבילך" אמרה הזקנה שוב. הצעירה הוזמנה למרכבה ונסעה בה.

ואז גם הבת השלישית אמרה לאמא: "אפי לי כיכר לחם והכיני לי מנת בשר כי אני הולכת לחפש את מזלי."

אמא שלה עשתה כך והבת הלכה למגדת העתידות ושאלה מה עליה לעשות. גם לה אמרה הזקנה להביט דרך הדלת האחורית של הבית. היא לא ראתה כלום ביום ראשון וגם לא ביום שני אך ביום שלישי ראתה פר שחור וגדול הולך בדרך. "זה בשבילך" אמרה לה מגדת העתידות. כשהבת שמעה זאת נבהלה מאוד, אך ניגשה לפר, עלתה על גבו ורכבה משם.

היא רכבה כך זמן רב עד שנעשתה רעבה. היא רצתה לאכול מהלחם שלה אך הפר אמר "תאכלי מאוזני הימנית ושתי מאוזני השמאלית ושימי את הלחם הצדה." היא עשתה כך והתרעננה מכך.

כך הם הלכו והלכו עד שראו טירה. "כאן נלון הלילה" אמר הפר "כי כאן חי אחי."

הם נכנסו לטירה. המשרתים עזרו לה לרדת מהפר, הכניסו אותה פנימה ואת הפר שלחו

למרעה.

למחרת, כשהביאו שוב את הפר לטירה הכניסו את הצעירה לחדר מפואר ונתנו לה תפוח. הם אמרו לה לא לשבור או לחתוך אותו, אלא אם תהיה בצרה הגדולה ביותר, ואז התפוח יעזור לה. שוב העלו אותה על גבו של הפר והם המשיכו בדרכם. הם הלכו כך הרבה זמן עד שראו טירה אחרת.

"כאן נלון הלילה" אמר הפר "כי כאן חי האח השני שלי."

הם הגיעו לטירה והמשרתים הורידו אותה מהפר ואת הפר שלחו למרעה ללילה.

למחרת בבוקר הביאו אותה לחדר מפואר ונתנו לה אגס. הם אמרו לה לא לשבור או לחתוך אותו, אלא אם תהיה בצרה הגדולה ביותר, ואז האגס יעזור לה.

ושוב העלו אותה על גבו של הפר, והם המשיכו בדרך. אחרי שהלכו זמן רב ראו ארמון המפואר ביותר שראו אי-פעם. "כאן נלון הלילה" אמר הפר "כי כאן חי האח הצעיר שלי."

הם נכנסו ושוב המשרתים הורידו אותה מהפר, ואותו שלחו למרעה. למחרת הביאו אותה לחדר המפואר ביותר ונתנו לה שזיף. אמרו לה לא

לשבור או לחתוך אותו, אלא אם תהיה בצרה הגדולה ביותר, ואז השזיף יעזור לה. ואחר כך שלחו אותה הלאה על גבו של הפר.

הם המשיכו עוד ועוד עד שהגיעו לעמק חשוך ומכוער. כאן עצרו והיא ירדה מהפר. אבל פתאום ראתה סיכה נעוצה בגבו של הפר. היא הוציאה אותה והפר הפך בו במקום לאביר צעיר ונאה ביותר. הוא הודה לה ששחררה אותו מהכישוף האכזר.

"אבל לצערנו" אמר "את חייבת להחזיר את הסיכה לגבי, כי לפני שאשתחרר ממש מהכישוף, אני חייב ללכת ולהלחם בשטן. את תישארי כאן ושבי על הסלע הזה. אל תזיזי את ידיך או רגלייך עד שלא אחזור. אם הכל סביבך יעשה כחול, סימן שניצחתי ואהיה משוחרר כליל מהכישוף. אבל אם הכל יעשה אדום, השטן גבר עלי ואנו לא נוכל להיפגש שוב לעולם."

הצעירה עשתה כפי שביקש ותקעה שוב את הסיכה בעורו. הוא הפך שוב לפר שחור ודהר משם. היא ישבה על הסלע ותוך זמן מה הכל סביבה נעשה כחול. מרוב שמחה היא קמה על רגליה. אך כשהפר השחור חזר וחיפש אותה, לא יכול היה לראות אותה, והלך משם.

היא ישיבה זמן רב ובכתה מרות אך בסוף קמה והלכה, בלי לדעת לאן. היא נדדה עד שהגיעה לגבעת זכוכית גבוהה. היא ניסתה לעלות עליה אך לא הצליחה. לכן הלכה סביב כשהיא מחפשת דרך או שביל, עד שהגיעה לנפחיה. הנפח אמר לה שאם היא תשרת אצלו שבע שנים, הוא יכין לה נעלי ברזל והיא תוכל אז לעלות על הר זכוכית. אחרי שבע שנים של עבודה אצל הנפח היא קיבלה את נעלי הברזל והצליחה לעלות על ההר. שם ראתה בקתה של אישה כובסת. הכובסת סיפרה לה על אביר צעיר שנתן לה כותונות מלאות כתמי דם לכביסה. הוא אמר לה שמי שתצליח להוציא את הכתמים, תהיה לאישתו. והיא כיבסה וכיבסה וגם בתה כיבסה אותם אך הכתמים לא יצאו. הכובסת ביקשה מהצעירה הזרה לנסות גם כן. הצעירה ניגשה לעבודה ותוך רגע הכותונות נעשו לבנות כשלג. אך כשהגיע האביר, הכובסת סיפרה לו כי זו בתה שהצליחה לכבס את הכותונות. אז האביר ובת הכובסת עמדו להינשא. אך הצעירה הבינה שהאביר הוא הפר השחור שלה וחיפשה דרך למנוע את הנשואים. ואז נזכרה בתפוח שלה, פתחה אותו ומצאה בו מלוא זהב ותכשיטים

היקרים ביותר.
"אתן לך את כל אלה" היא אמרה לבת הכובסת "אם תשהי את חתונתך ליום אחד, ותני לי לגשת הלילה לחדרו של האביר לבדי."
הבת הסכימה, אך סיפרה לאמא שלה וזו השקתה את האביר בסם שינה. הוא שתה וישן חזק עד הבוקר. כל הלילה הצעירה ישיבה לידו, בוכייה ושרה:

"שבע שנים שירתתי בשבילך
"טיפסתי על הר זכוכית בשבילך,
"כיבסתי כותונות דם בשבילך,
"ואתה לא מתעורר ולא מביט עלי."

אך האביר לא התעורר ולמחרת היא הייתה מיואשת. אבל אז נזכרה באגס, פתחה אותו ומצאה בו תכשיטים ואוצרות גדולים יותר מאשר בתפוח. אותם היא נתנה לבת הכובסת עבר לילה נוסף בחדרו של האביר.

אך הכובסת הזקנה שוב נתנה לו את סם השנה והוא ישן חזק כל הלילה. והיא ישיבה לידו ושרה:

"שבע שנים שירתתי בשבילך
"טיפסתי על הר זכוכית בשבילך,
"כיבסתי כותונות דם בשבילך,
"ואתה לא מתעורר ולא מביט עלי."

הצעירה לאישה והם חיו באושר עוד זמן רב.

הוא המשיך לישון והיא לא ידעה מה לעשות עוד. אך באותו היום, כשהוא יצאה לציד, שאל אותו חבר מה היא השירה והבכי שנשמעים כל לילה מחדרו. הוא בעצמו לא שמע כלום אך הפעם החליט לבדוק זאת ולהישאר ער בלילה. הצעירה המיואשת פתחה את השזיף שלה ובו מצאה תכשיטים ואוצרות עוד יותר גדולים מאשר קודם. ושוב החליפה אותם עם בת הכובסת אשר הסכימה שהיא תישאר עוד לילה בחדרו של האביר.

הכובסת הזקנה הביאה שוב את סם השינה לצעיר, אך הוא אמר לה שהפעם הוא מוכרח להמתיק אותו וכאשר הלכה להביא סוכר, שפך את המשקה ועשה כאילו שתה אותו כבר. באותו הלילה, כשכולם כבר ישנו, הלכה הצעירה לחדרו של האביר, ישבה שם ושרה:

"שבע שנים שירתתי בשבילך

"טיפסתי על הר זכוכית בשבילך,

"כיבסתי כותונות דם בשבילך,

"ואתה לא מתעורר ולא מביט עלי."

האביר שמע והסתובב אליה. והיא סיפרה לו מה הכל קרה לה והוא סיפר מה קרה לו. אחרי שהענישו את הכובסת ואת בתה, האביר נשא את